

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá obrazem holokaustu v současné české literatuře pro děti coby souborem reprezentací české paměti holokaustu uzpůsobených specificky dětskému publiku.

V první kapitole práce představuje svá metodologická východiska z oblasti paměťových studií a literární vědy. Zejména se jedná o koncept *vůle k paměti* Gila Eyala, jejíž čtyři rozměry – příkaz *památovat si*, *mnemonická substance*, *mnemonická operace* a funkce paměti – inspirovaly zaměření následujících čtyř kapitol.

Druhá kapitola na základě rozhovorů a autorských webů představuje osobnosti, cíle a motivace těch, kteří realizují příkaz *památovat si*. Kromě autorů*ek jednotlivých děl sleduje rovněž práci příslušných ilustrátorů*ek. Zároveň identifikuje dva mechanismy, jež ovlivňují šíři recepce vzniklých reprezentací holokaustu

Třetí kapitola přibližuje v návaznosti na Eyalův koncept tu obsahovou stránku děl s tematikou holokaustu pro děti, která se týká předmětné reality – historických osobností a událostí. Kromě toho identifikuje v korpusu děl některé ustálené motivy a témata.

Čtvrtá kapitola zkoumá způsoby nakládání s prvně vybranými obsahy s ohledem na přítomnost faktoru implicitního dětského čtenáře*ky. Pozornost se upírá ke čtyřem různým prostředkům zpřístupnění látky dětskému publiku – médiu, autorově*čině práci s prameny a odbornou literaturou, usouvztažňování čtenářské přítomnosti a fikční současnosti a minulosti, dětské postavě v literatuře a specifikům její perspektivy.

V návaznosti na čtvrtý rozměr vůle k paměti sleduje i pátá kapitola funkci vzniklých reprezentací holokaustu pro dětské čtenáře*ky i českou společnost. Ukazuje se totiž, že ve vybraných dílech tematizujících holokaust nejde vždy jen o historiograficky podložený výklad minulosti.

Klíčová slova: holokaust, literatura pro děti, historické vzdělávání, historická fikce, paměťová studia, kulturní trauma